

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratulat

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Brovcenco Trans”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „MegaFrukt” împotriva societății cu răspundere limitată „Brovcenco Trans”, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Universal Logistic”, privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Brovcenco Trans”

a c o n s t a t a t :

La 04 iunie 2014 societatea cu răspundere limitată „MegaFrukt” (în continuare SRL „MegaFrukt”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Brovcenco Trans” (în continuare SRL „Brovcenco Trans”), solicitînd încasarea sumei de 14 464 dolari SUA cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 octombrie 2010 între SRL „MegaFrukt” și SRL „Universal Logistic” a fost încheiat contractul de procurare-livrare a producției agricole. În baza contractului nominalizat, în luna noiembrie 2012, 2100 de lăzi de mere, cu greutatea de 38 200 kg a fost încărcată în două autocamioane frigorifice de tip TIR, ce aparțin SRL „Brovcenco Trans, cu nr.KAK148/CAV202 și KAD845/C193RA, sub acoperirea carnetelor TIR GX70915744, CMR0457045 din 19.11.2012 și TIR 70915746, CMR0457046 din 19.11.2012, contractate de SRL „MegaFrukt”

SRL „Universal Logistic” a exportat marfa cu greutatea de 38 200 kg, vămuind-o și expediind-o din postul vamal Ialoveni, cu destinația devamării în postul vamal Novozîbcovschii a biroului vamal Breansk.

Deși marfa a fost redirecționată de către organele vamale a Federației Ruse pentru a fi devamată la postul vamal Borovschii regiunea Kaluga și a fost

devamată la acest post vamal, camioanele nu au ajuns la destinația indicată în pct.3 al CMR-urilor perfectate de SRL „Universal Logistic” în calitate de vânzător al mărfii și nu a fost predată cumpărătorului SRL „MegaFrukt”.

Potrivit declarațiilor primare, costul mărfii constituie suma de 11 460 dolari SUA, fiind totodată achitată și suma de 1 272 dolari SUA pentru fiecare camion, drept plată pentru import în Federația Rusă și câte 230 dolari SUA plata pentru broker și depozitare, în total a fost achitată suma de 14 464 dolari SUA.

Reieșind din considerentul că SRL „Brovcenco Trans” era obligată să transporte încărcătura la locul de destinație și să o transmită destinatarului, acesteia îi revine obligația să achite prejudiciul cauzat SRL „MegaFrukt”.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa SRL „Brovcenco Trans” a fost adresată o somație, care însă a rămas nesoluționată.

Prin încheierea Judecătorei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 23 octombrie 2015 a fost introdus în proces SRL „Universal Logistic” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 03 noiembrie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL (OOO) „MegaFrukt”. A fost încasat de la SRL „Brovcenco Trans” în beneficiul SRL (OOO) „MegaFrukt” prejudiciul material în sumă de 14 464 dolari SUA, în lei RM conform cursului oficial al BNM la momentul executării. A fost încasat de la SRL „Brovcenco Trans” în beneficiul SRL (OOO) „MegaFrukt” cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 6 008 lei și cheltuieli privind achitarea serviciilor juridice în mărime de 2 400 lei. În rest, pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de cheltuieli pentru asistență juridică, ce exced suma de 2 400 lei, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Brovcenco Trans”. A fost menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 03 noiembrie 2015.

La 11 aprilie 2016 SRL „Brovcenco Trans” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că examinarea pricinii în cauză a avut loc fără respectarea principiului repartizării aleatorii a dosarului, iar instanța de judecată a protejat drepturile patrimoniale ale unei persoane care a organizat un litigiu, dar nu a participat în proces. Cumpărătorul a însoțit marfa și a comandat cu conducătorii auto pînă la finalizarea vânzării merelor direct din autocare.

Sușține recurentul că în speță au fost aplicate în mod eronat prevederile art.1007 din Codul Civil, în detrimentul art.1008 alin.(1) lit.a) și b) din Codul

Civil, care prevede că căraușul este exonerat de răspundere pentru distrugerea, pierderea, deteriorarea încărcăturii sau depășirea termenelor de transportare dacă acestea se datorează vinovăției celui îndreptățit să dispună de încărcătură și dacă reprezentantul clientului a însoțit transportarea încărcăturii.

A mai indicat că din dosar au fost excluse toate probele ce confirmă că marfa a fost transmisă cumpărătorului pe teritoriul Republicii Moldova.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Brovcenco Trans” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui

control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Mai mult ca atât, Completul remarcă faptul că argumentarea expusă în cererea de recurs este în esență similară argumentării expuse în cererea de apel din 19 ianuarie 2016, căreia instanța de apel i-a dat o apreciere clară. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Totodată, Completul constată ca fiind declarative și lipsite de un suport probatoriu criticile recurentului în partea ce ține repartizarea aleatorie a cauzei și dispariția probelor, motiv pentru care abordarea acestuia nu poate fi reținută prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Brovcenco Trans”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Galina Stratulat